

גליון מס' 20002 בחסות קפיטולית רמ"י

דבר המערכת

גיליון שני ואחרון ?

וההתדרדרות נמשכת ? !

קבלנו מספר ביקורות בעקבות גיליון מס 1 . בניהן פניה מטעם תנועת Greenpeace העולמית שביקשה שנשתמש בשני צדדי הדף ושנשתדל לכתוב באותיות קטנות, בלי רווחים, כדי לחסוך בדפים . אנחנו, חברי המערכת, מתחייבים לשמור יחד אתכם, על יערות הגשם, הג'ונגלים והחור באוזון .

תגובות נוספות שהופנו אלינו ישירות נדדו בין וואו, אמממ... א..א..אפצ'י ,

לבין מ... עניין, חסר כיוון, לא אחיד, מוזר וקשה להבנה.

אנחנו שמחים שהצלחנו לקלוע לטעם של כולם .

ולסיום רצינו להוסיף שהעלון אינו נושא אופי פוליטי כל שהוא ואינו מסית ומדיח,

אבל אנחנו דורשים נסיגה חד צדדית, של כפר הנשיא, לאזור בו הקרקעות שוות יותר כסף .

על החתום,

חברי המערכת .

אמץ לוחם

בעקבות מבצע "דמי חנוכה", שאורגן ע"י המועצה האזורית גליל עליון, עברו ילדי התלתון מבית לבית ואספו כספים שיתרמו לקרן "אמץ לוחם" שנותנת מילגות לימוד לברווזים הקרביים שמצליחים לסיים את שרותם בחיים .

תודה לכל מי שתרום וגם למי שחשב לתרום.

שמע מה ?

- השתתפנו בצערם של עובדי שטיפת הכלים, על פטירתה בטרם עת של מכונת שטיפת הכלים אך בעקבות ברכה של הרב הגדול, גבי אורן, חזרה המכונה לחיים ולעבודה.
- הברוזים קיימו הפגנה סוערת במשק ילדים, כמחאה כנגד פתיחת מטווח הברוזים החדש ברצועת הביטחון. בתשובה לשאלתנו עם מתוכננת שביתת רעב, ענו הברוזים שעם הסטודנטים לא השיגו כלום הם על אחת כמה וכמה.
- דריה בילגורי ועופר ניצן, הוטסו בסוף החודש שעבר לדרום אמריקה, בחסות גורמים ביטחוניים, במסגרת עסקת חילופי שבויים. בתמורה, קיבלנו עדר בקר של 50 ראש שנחת שבוע שעבר, בשדה תעופה מחניים.
- הקאובי אפרים מודיע, שעדר הבקר נגנב בינתיים על ידי סובארו פרייבט, שנראתה נוסעת לכיוון שיכון בנים טובא.
- אי-סדרים התגלו בחשבונות וועדת בנים במהלך בדיקה שגרתית שבוצעה בהנהלת חשבונות הכוללים מתן הטבות למקורבים (כגון רשיון נהיגה) ומינויים פוליטיים.
- ובקשר להנהלת חשבונות. בשבוע הבא רפי גינת, בשיתוף משטרת ראש פינה, יעלה את "בשידור חוקר" בערוץ המקומי K.H.T.V. זאת במטרה לחשוף את הפורץ, שחדר להנהלת חשבונות, ביום שבת בלילה, בצורה לא מקצועית והשאיר סימנים מפלילים בכל מקום. אנחנו קוראים לשיתוף פעולה מקסימלי של כל החברים במשק ומקווים שאתה הפורץ תסגיר את עצמך כאקט של אזרחות טובה.

מכרז !

מתפנה דירה בשיכון הבנים בכרכום עקב עלייתה

של משפחת איסטון לניו-זילנד

הצעות יש לשים בת.ד. 163 [בצרוף \$500]

מכתבים למערכת .

לכופרי הדבר שלום !

מאוד נהנתי לקרוא את עיתונכם הראשון, אבל מספר הערות לי יש:

1. מדוע לא הופיע תאריך יום נישואיי בעיתון ?

2. "עוגיות עשב" - מה זה בדיוק ?

האם מדובר בתבלינים מיוחדים ששמים בעוגיות ?

הייתי שמחה אם תפרסמו את המתכון בעיתון כדי שנוכל כולנו להנות ממנו .

זקנה שאכפת לה .

קוראת נאמנה .

מאוד נהנינו מגילוי המעורבות ואף הופתענו ממיעוט שגיאות הכתיב .

נשמח להשיב על הערותייך :

1. חשש לחוסר עניין לציבור .

2. כדי שכל קוראינו יוכלו להנות מעוגיות העשב הקפנו את המתכון במסגרת כדי שתוכלו

לגזור ולתלות על המקרר .

עוגיות עשב .

(א) לכו לשושנה שרקי או חנה מסר ותבקשו את המתכון הסודי והמצויין לעוגיות השוקולד צ'פס הידועות שלהן .

(ב) תשיגו חופן של עלים מיובשים שעושים טוב . תקצו דק דק והוסיפו כמה שיותר קרוב לזמן האפיה .

(ג) יש לאפות עד השחמה כ- 20 דקות בחום של 150

בתאבון

התנצלות.

אולי זה קצת אישי לפרסם התנצלות כזאת מעל דפי העלון, אבל אני מרגישה שאני חייבת לכתוב לך את זה . ידעתי שמערכת יחסים כזאת לא תחזיק מעמד הרבה זמן . תמיד היה בינינו חוסר כנות, ותבין בוודאי אם אומר שבאיזשהו מקום חשתי מנוצלת . ולמרות שבעצם שום דבר לא השתנה בינינו, החלטתי שהגיע הזמן להפסיק עם זה, ואני רק מקווה שתבין ...

כן, גנב אופניים יקר שלי, החלטתי לנעול .

ולמי שקצת קשה לעקוב, מכתב זה מוקדש לגנב האופניים הפרטי שלי, אותו אדם שבאופן קבוע משתמש באופניים שלי ודואג להחזיר אותם לאותו מקום קבוע (אך לא למקום שבו השארתי אותם) . אז אמנם זה מאד מתחשב מצידך, אבל גם זה נמאס !!! מעכשיו אני נועלת אותם . בתקווה שתקלוט את הרמז ותשיג לך אופניים משלך (ואולי גם קצת מוסר באותה הזדמנות) .

שלך

דריה (זאת עם האופניים האדומים) (זמנית בדרום אמריקה) .

בית קברות לחולדות

או מהנעשה בחדרי בנים

שוני	רד	ארי	חדוה
------	----	-----	------

סקיצת חדרים להבנת הסיפור

(גוועלט, מאיפה נתחיל)

שבוע א': ארי טלברג נכנס לחדרו וחיש מהר יוצא משם בבהלה גדולה בגלל התקלות בשד גדול (עכבר קטן).
ישר הזמן ד"ר X (פול בילגורי) לשים רעל.
ביום שישי אחרי קרב ארוך ומר רצח ארי את העכבר (הראשון) בחבטת מקל מטאטא.

שבוע ב': סרחון נובע מהחדר של רד המקור, חולדה שהורעלה בחדר של ארי.

שבוע ג': שוני מדווח לארי שיש סרחון כבד מהחדר שלו. בבדיקה יסודית התגלתה חולדה מתה מתחת לספה ועכבר מת בכיור. ארי החליט להיפטר מהרעל ומתוך מחווה הומנית שם שני מלכודות דבק בחדר. מלכודת אחת נעלמה והשנייה נאכלה.

- וקוריה: שוני נכנס להאכיל לארי את הדגים (ארי בפנימייה). לפני ההאכלה שוני נכנס לשירותים לבצע בהם את זממו אך בעודו מפשיל את מכנסיו ומתכופף זיהה שוני חולדה צפה במי הסבון הכחולים בשירותים של ארי. בפאניקה היסטרית הרים המכנסים ורץ החוצה. מיותר לציין שהדגים לא הואכלו.

ונסיים באמירה: 'יחי חדרי וועדת בנים'.

ביני

לבין עצמי (קרי זה לא מעניין אף אחד)

שוב שלום לקוראינו הנאמנים וחסרי המעש, שאם לא כן לא הייתם קוראים את מדורנו השפל. נפתח בברכת הגומל ממיטב מסורת כפר הנשיא: "ברוך אתה אודי שגמלתנו", וכעת לנושא מטריד לא פחות. ברצוננו לשתף את הקוראים בבעיה שנתקלנו בה לא מכבר ולא אחת בימי שבת (בקומנו השכם ב-12 בצוהריים). בתום קטיף הכביסה ממדפי המחסן ודשדוש בסלי ה-X ים (הלא אנחנו דור ה-X) ניגשים אנו שמחים וחרמרים (Hung over) אל המרכולית לבקר את יקירתנו הדסה. אולם (דדו) לא זו הסיבה העיקרית - שכן ברצוננו לקנות מצרכים לשבועות הבאים עלינו לטובה, אך בדרך קבע נמצאים במרכולית מספר אנשים שאת שמם לא נציין: אוסי אדלשטיין, תמר וולפין ועוד רבים שקצר מוחנו העצל מלזכור. אנו מעוניינים בזאת להביע את מחאתנו ולהבהיר דבר פשוט, ביום שבת המרכולית מיועדת לחיילים בסדיר ואינה מיועדת לחיילים במיל' או בדימוס. כיוון שמקנן בלבנו חשש שהם (עקב גילם) פשוט אינם מיועדים ליום בשבוע, נוכל להציע להם תזכורת טלפונית בעזרתו האדיבה של דוד אלמן.

תגובות לגבי המהדורה הקודמת ניתן לשים בתא דואר של אריק ארנברג או לצרף למדורו "בדברי הכפר" (במילא אף אחד לא יקרא את זה).

ולסיום תביעה נחרצת - יוחלפו המגבות של תמיר ב- Fresh one's.

נסיים בברכת לכו קבינימט וחפשו אותנו שם.

על החתום, פיני סקאי בשם כיתת חרוז.

כותבי הכפר. (המדור הספרותי לכותבים חדשים)

והשבוע נתוודע ליוצר צעיר (אילון מסר) ולPUB המקומי. סיפור המעשה עפ"י ארי: אני ואילון יושבים בפאב (בסופו), אני מציע לאילון ללכת עכשיו ואילון בתוך עצמו פולט "אני רוצה לכתוב". אילון יוצא מהפאב בהליכת מומיה, האלכהול ניטרל ת'גוף באיזה 60% וכל מה שעבד זה המחשבה ופעולות מינימליות של הגוף. הגענו לחדר שלי, אני אומר לך "לילה טוב אילון" ואילון משיב תשובה ברורה: "לא" (עפ"י אורי, "לא" של אדם קדמון וארי מסכים איתו). נכנס לחדר אחרי, יושב על הספה ואומר "תביא לי דף". יושב כמה שניות ואז "תביא לי עט". אח"כ יושב באפסיות וכותב במשך חצי שעה את הדף הראשון. נותן לי לקרוא את זה, אז אני נרדם והוא כותב את הדף השני ונעלם בחלומותי. אילון כתב:

"מה אתה כותב ?? עליי, עליי ??

זה חשוב, זה חשוב !!!

תכתוב כמה שתית !!!

צליל המשחק, יש פה זיון עכשיו, היא לסבית !!

מוסיקה - פרודקשן דיזיין, לא זוכר את שמו, שאני יבין, אילון, שתים ושש דקות. האיש בחולצה המשובצת - אדום שחור טוען - יש פה זיון אכול שרמוטה (איך שלא כותבים את זה). אני לא כותב, או כתב מקצועי, אני כותב את הדמעות שלי, את העצב. הנה הזיון, אומר האיש, האיש ששוכב על המיטה, מכנסיים כהות: אילון יא מניאק ?

האורות המעגליים (הערת הכותב - בפאב כפר הנשיא). פעם הייתה לי תאוריה עליהם, היום היא נראית לי לא רלוונטית. האור, שהוא טהור, הרי הוא אור - נכנס, אך במהלך הסיבוב הוא נכנס לסחרור, הסחרור הנובע מרצון ההמשכיות. הוא מטפס על הקיר ויוצא.

הלכנו אני, האיש המשובץ, הגבוה, זהו אותו איש, והנמוך עם מעיל העור החום, ואותו אחד שחזר מרחוק. אני מרגיש כמו חוטא, ולא בגלל השפה שבה אני כותב (אני אינטלקטואל?), ולא בגלל, אלא בגלל שאני לא חברתי לחיים ! אוי זה ארוך !!!

הוא הלך להתקלח, ולי ההרגשה - המחוייבת תיאור - נגינת פסנתר רכה - בעיקר לא מחייבת.

למה אני לא מחקה את הטלוויזיה, ועושה סקס פרוע ?

לא זה לא הגבלה צנזוריונית. הנערה השופעת, מארצות השפלה, נותנת רמזים לאיש המשובץ.

עכשיו הוא עושה מקלחת ואני תוהה.

עשרים אנשים !! מה נעשה בהם ?? נחלק אותם ל - 7 קבוצות, שכל אחת מהם בערך שווה.

אני רואה עצמי כנביא תפקידי להפיח חיים. כל צעד גרר מחשבה/השראה שנבעה ממעקב האיש המיסטורי אך העירום, עומד בפינה הכי פינתית תחתוננו הכחולים ביותר מתבלטים בעודו מכנס את הציפה לתוך המזרון.

עכשיו הוא מסתכל עלי, אנשי לווייתו לא איתו פרצופו חצי מכשפה - השאר צללית - לא אבסולוטית, אלא אומנותית.

הסוף - אינו קיים - הוא אני הטלוויזיה והאיש.